

Nieuwsbrief nr. 16 Stichting Help Gambia Helpen

25 februari 2020

Het was weer erg warm in Gambia, wij zijn net terug van een twee weeks bezoek en hebben weer heel veel kunnen doen.

Ons eerste bezoek was natuurlijk aan de school.

Bij ons laatste bezoek een jaar geleden hadden wij aangegeven dat de school ook zelf een bijdrage moest leveren aan het af maken van de bovenverdieping.

Mafaal is goed bezig geweest want wat schetst onze verbazing !! er is volop getegeld en de wc's worden op dit moment ook aangelegd. Dit omdat er een gulle gift kwam van een Nederlandse familie.

Helaas waren er niet genoeg tegels maar er kan nog wat worden bijgekocht dus dat komt wel goed.

Binnenkort hopen wij de hele school te kunnen schilderen en dan is het tijd om het buitenplein eens goed aan te pakken want mede door het regenseizoen is er weinig meer van over.

Ook zullen de daken van de kleuterschool vernieuwd moeten worden want door de regen en hoge temperaturen is dit heel hard nodig.

Denk je bijna klaar te zijn !!

Wat ook een aandachtspunt is, is het kinderaantal op de school.

Momenteel zitten er 95 kinderen op de school maar dat kunnen er veel meer zijn en dat moet ook wel want anders kunnen de leerkrachten niet worden betaald.

Hier is Nederland hoeft je het niet te proberen om een paar maanden te wachten met het betalen van salarissen maar in Gambia wachten ze geduldig af tot er weer wat geld is.

Wij hebben dan ook met het bestuur gekeken hoe de publiciteit aan te pakken voor het volgend schooljaar zodat de Mamour Seccaschool beter te vinden is voor de ouders.

Er gaat een Facebookpagina gemaakt worden en borden voor langs de doorgaande weg bovendien gaat er via de radio reclame gemaakt worden.

Voorlopig blijft dit een punt van aandacht.

Mevrouw Jallow, de eigenares van deze school heeft zich terug getrokken want ze is nu echt wel een beetje te oud om zich nog in te zetten voor de organisatie.

Haar dochter heeft haar plaats ingenomen en daar zijn wij vooralsnog erg blij mee, ze is slim, jong en heeft veel energie.

Hopelijk gaat zij eens flink haar schouders zetten om deze school beter op de kaart te zetten.

Ondanks dat onze container er nog niet was zijn wij toch op tijd naar het ziekenhuis afgereisd .

Het was voor het personeel wel een teleurstelling dat wij met lege handen aankwamen maar ze waren toch blij om ons te zien.

Eerst hebben wij de nieuwe mannenzaal bekeken en het ziet er fantastisch uit, schoon, goed in de verf, ruim en goed ingericht.

Dit kunnen we dus weer afstrepen van ons to do lijstje.

Het hele ziekenhuis was erg schoon en opgeruimd maar de voorraadkamer was bijna leeg dus de spullen van Nederland zijn meer dan welkom.

De komende tijd hebben wij hele grote plannen voor het ziekenhuis en we gaan dit realiseren met een aantal mensen uit Gambia die hiervoor een bestuur hebben samengesteld.

Het is namelijk zo dat negentien personeelsleden van het ziekenhuis bij het ziekenhuis wonen om dat de afstand naar huis veel te ver is.

Deze woningen zijn verschrikkelijk, het is een armzalige kamer met alles kapot, een gezamenlijke "douche" en een gezamenlijke "keuken".

Het ziet er zelfs voor Gambianen verschrikkelijk uit en is bovendien erg ongezond want de vleermuizen vliegen 's nachts door het huis en de schimmel zit aan de muren.

Hier moet wat aan worden gedaan en samen met Stichting De Wilde Ganzen gaan wij proberen om geld in te zamelen om deze huizen op te knappen.

Dit is een heel groot project en het zal wel even gaan duren voordat er begonnen kan worden met de bouw maar gelukkig wordt er veel buiten geleefd dus dat scheelt weer.

Op onze laatste dag in Gambia waren daar ineens onze dozen.

Met onze koffers achterin de auto zijn wij naar de opslag gegaan om alles te sorteren, daarna nog even naar de bank, naar het skillcentrum iets af te geven toen naar Mevr. Jallow afscheid nemen en nog even langs de school.

Half overspannen werden we door Mafaal op het vliegveld afgezet, maar we hebben weer genoten van dit fijne land.

